

Мика

ЈОВАН

Змај

ДЕЧИ
КУЛТУРНИ ЦЕНТАР
БЕОГРАД

Шести литерарни конкурс „Смешне приче и песме“

Дечји културни центар Београд је расписао током зимског распуста шести литерарни конкурс „Смешне приче и песме“ којим смо обележили 1. јануар, рођендан српског великана дечје књижевности Бранка Ћопића.

Председник жирија је био Слободан Станишић, наш чувени књижевник за децу.

Хиљаду дечјих прича и песама је стигло из свих делова Србије (Београда, Прокупља, Новог Сада, Књажевца, Ниша, Ирига, Крагујевца, Јелашнице, Кикинде, Бабушнице, Ковачице, Сремске Митровице, Баљевца, Кузмина, Пријепоља, Смедерева, Мокрина, Седлара, Руме, Смољинаца, Зајечара, Влашке, Суботице, Ваљева, Лесковца, Лајковаца, Жабара, Пожаревца, Беле Паланке, Падине, Дубраве, Младеновца, Крушевца, Косова и Метохије) као и из целог региона : БИХ, Северне Македоније и Црне Горе. Стизали су радови и из Допунских школа српског језика из иностранства (Француске, Немачке) што нас је посебно обрадовало, а први пут су стигле кратке приче из Финске.

Због епидемиолошке ситуације нисмо могли да окупимо победнике и направимо песнички маратон, већ смо конкурс организовали преко интернета.

Циљ наших литерарних конкурса је да подстакнемо дечје стваралаштво и машту и њихово промишљање о сопственом одрастању па ћемо тако организовати још два конкурса. „Лепо је волети“ посвећен Мирославу Антићу, и „Природа је мој свет“, посвећен Десанки Максимовић.

Дечји културни центар Београд је установа културе чији је оснивач Скупштина града Београда. Основан је 1952. године као Дом пионира Београда и најпознатији је по најмасовнијој и најзначајнијој Међународној манифестацији за децу у региону Радост Европе на којој се кроз песму и игру већ 51. годину друже малишани из ЕУ и ђаци из Београда у чијим домовима гости бораве од 1. до 5. октобра.

Дечји културни центар развија широк спектар дечјег стваралаштва : глуму, сликање, вајање, плес, певање, стрип, анимирани филм, видео клип, компоновање као и интересовања: популарна наука, екологија, историја, занимљива географија, дечја права, здрави животни стилови, ... На програмима ДКЦБ годишње учествује више хиљада деце.

За крај сећање Бранка Ћопића о одрастању из приповетке Поход на Мјесец из збирке Башта слезове боје:

И како тада, тако и до данашњег дана: стојим распет између смирене дедове ватрице, која постојано горуца у тамној долини, и страшног бљештавог мјесечевог пожара, хладног и невјерног, који расте над хоризонтом и силовито вуче у непознато. Па се онда каткад жаловито упитам, као да сам нагазио на оне стричеве виле из детињства: Је ли паметније бити мјесечар или с миром сједити код своје куће, па кад загусти тјешити се ракијом као мој стрикан?

Победници шестог литарарног конкурса „Смешне приче и песме“
посвећеног Бранку Ћопићу читају своје песме и приче

1. Лазар Ракоњац, ОШ „Милан Илић Чича“, Аранђеловац, ментор Милијана Петровић, прича Артур и Лола

https://www.youtube.com/watch?v=s4aFa-iqgYFE&ab_channel=DKCBeograd

2. Јована Милинковић, 4. разред, Допунска школа на српском језику, Ајслинген, Немачка, ментор Наташа Миленковић, Смешна прича

https://www.youtube.com/watch?v=J-FHx8p_g8A&ab_channel=DKCBeograd

3. Сергеј Колунџија 2/2, ОШ „Ђуро Стругар“, Нови Београд, ментор Снежана Радивојша, прича Магарећа дружина

https://www.youtube.com/watch?v=JNnr1o-tuTaM&ab_channel=DKCBeograd

4. Лазар Спасић 1/3, ОШ „Јован Јовановић Змај“, Врање, ментор Лолита Милановић, песма Чамац од папира

<https://www.youtube.com/watch?v=HJR-5WpsGPu&feature=youtu.be>

5. Ирена Милчић 4/5, ОШ „Илија Бирчанин“, Београд, Ово је најсмешнија песма

https://www.youtube.com/watch?v=WeE-jM_4YNMQ&ab_channel=DKCBeograd

6. Ива Тодоровић, 4/7 ОШ
„Момчило Живојиновић“,
Младеновац, ментор Данијела
Павловић, песма Моје он лајн
муке

https://www.youtube.com/watch?v=JMd3rWv6fs&ab_channel=DKCBeograd

7. Дуња Петровић 3/2, ОШ
„Светозар Милетић“, Земун,
Смешна песма

https://www.youtube.com/watch?v=MUEQVVLmYYc&ab_channel=DKCBeograd

Представљамо два победничка рада са IV међународног конкурса Стрип каиш

1. Симона Матовић, 1. награда, 9 година
2. Ива Илић, 2. награда, 9 година

Симона Матовић, 1. награда, 9 година

аутор: Ива Илић
Агенција за уметничко образовање "Srie Illustrations"

ИЗАБЕРИТЕ СВОЈУ РЕЧЕНИЦУ.

Довољно је да из књиге коју читате одаберете реченицу која вам се допада и пошаљете је Дечјем културном центру. Најлепши избор објављујемо на овој страници.

За први пут, да би било јасније, одбрали смо две реченице:

„Ноћу се изненада тргнем иза сна: вири мјесец кроз прозор, гори читаво двориште, а бљештави посетилац уноси ми се у лице и шапуће...“
(Бранко Ћопић: Реченица из приче „Поход на мјесец“).

Или:

„Шешир му је тако несигурно био забачен на затиљак да је претио како ће свакога часа пасти – и то би му се, свакако, десило да га његов сопственик није, с времена на време, вештим трзајем главе враћао на старо место...“
(Чарлс Дикенс: Реченица из романа „Оливер Твист“).

Изабрани одломак из омиљене књиге пошаљи на мејл:

snezana.stankovic@dkcb.rs, са следећим подацима: твоје име и презиме, у коју школу и разред идеш, назив књиге и ко је аутор. Победницима дарујемо бесплатно учлањење у нашу библиотеку или неко наше издање (цд или књигу).

Одломци из најлепших књига за децу и младе

Не брините за сутра / Градимир Стојковић. – Београд : Мала Лагуна, 2020.

А ТУ НЕГДЕ, ПОРЕД...

Деда Драгојле ме је учио од малена својој вештини: намештао је ишчашене зглобове, кичму, прсте...

Најпре сам само гледао. Био сам клинац, од неких пет година, можда и нешто више.

- Гледај, Милоје – говорио би ми. – Гледај, учи и питај ако ти нешто није јасно.

Гледао сам и ништа ми није било јасно, али и нисам хтео да питам, да не испаднем глуп. После ми је бивало све јасније, јер ме је деда Драгојле истински подучавао.

Или сам ипак био старији и паметнији.

Први пут сам у петом разреду Павлу из друге клупе сам наместио ишчашени палац. Драо се као магарац, а онда ме је загрлио:

- Фала ти, брате! Ништа ме више не боли!

Кад сам испричао деда Драгојлу шта сам урадио, прекорио ме је:

- Рано ти је, Милоје, да то сам радиш. А шта би било, да ниси успео?

- Али успео сам, деда.

- Па – признао ми је ипак – бар си самоуверен.

Дуго потом нисам сам радио, али сам помагао деда Драгојлу, понекад. А кришом сам ту и тамо опет сам радио.

И увек сам успевао.

На путу сребра / Гордана Малетић. – Чачак : Пчелица издаваштво, 2019.

***

Први изађоше стрелци који су гађали у мету. Најбољи је био један момак обучен у светлосиво, са панталонама до испод колена и црвеним чизмама. Позказао се као најпрецизнији. Кад је његова стрела пет пута узастопце погодила срце мете, проглашен је за победника и добио оковане орлове ноге. А видело се и да је миљеник присутних, јер су сви здушно навијали за њега.

Неколико војника бацало је буздован увис. Ту се одмах издвојио здепаст човек који се показао као најјачи и чији је

буздован летео високо, па су га прозвали „орлом“. Он је добио лук и тулац са стрелама који су израдили мајстори из тог краја.

Нешто касније, постројише се витезови на коњима. Они су, један по један, настојали да у галопу тако вешто хитну копље да оно прође кроз невелику гвоздену алку. Најбољи нишанција ниједном није промашио. Њему је припао млади дорат.

Прадевојчица / Десанка
Максимовић. – Београд : Мала
Лагуна, 2020.

***

Гава је ушла и у други простор пећине и стала скакати као мајмуни кад се играју. Оштрим кременом, који је увек носила са собом када је ишла у поход на пећине, загребала је пећински зид цртом изомљеном као муња и поново почела радосно скакати. А онда се нагло уозбиљила, постала готова сетна и почела уцртавати у камен цвет локвања, који је толико пута посматрала на удаљеној бари што ју је Брат огња обасипао златом. Тај цвет је она, јасно оцртан, видела још раног детињства кад год би

склопила очи. Био је он пред њом као готов цртеж још док је стајао на замрлој води отргнутог речног рукавца. Гавин поглед је пресликавао одувек све што је и вода пресликавала: месец, сунце, зверке, лептире и биље које је око ње расло.

Тај водени цвет био је њен први потпуни цртеж на стени. Девојчица је радила како је видела да њен отац ради. Прво је меком стеном назначила цвет, а онда је кременом пажљиво извучила већ означене црте. Ишло је то први пут необично тешко, мада су зидови њене пећине били мекши него зидови очеве.

Издавач:

Дечји културни центар Београд
Таковска 8

За издавача:

директор Дечјег културног центра Београд
Проф. мр Драган Марић

Главни уредник:

Слободан Станишић

Помоћник уредника:

Весна Крњаић Митровић, уредник едукативних програма ДКЦБ

Сарадници:

Снежана Станковић, уредник културно образовних програма ДКЦБ
Лидија Сеничар, уредник ликовних програма ДКЦБ

Илустрација насловне стране:

Слободан Станишић

Графичко обликовање:

Марија Лазаревски

Београд, март 2021. године